REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-9/2025-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Bajac iz Karlovca, Lucijanići-Palajse 17, OIB: 28646250239, zastupane po punomoćniku Tomislavu Valičeviću, odvjetniku iz Zagreba, Ilica 36, protiv tuženika TISAK plus d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 11A, OIB: 32497003047, zastupanog po punomoćnici Ivani Stigleitner Gotovac, odvjetnici iz Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 27. svibnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Ante Milata, odvjetnika, te punomoćnice tuženika Ivane Stigleitner Gotovac, odvjetnice, dana 19. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je nedopuštena i nezakonita odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika od dana 05. studenog 2024. godine kojom je tuženik TISAK plus d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 11A, OIB: 32497003047 otkazao tužiteljici MARIJI BAJAC, Karlovac, Lucijanići-Palajse 17, OIB: 28646250239, ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 01. lipnja 2023. godine te da radni odnos tužiteljice nije prestao.

II. Nalaže se tuženiku TISAK plus d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 11A, OIB: 32497003047 vratiti tužiteljicu MARIJU BAJAC, Karlovac, Lucijanići-Palajse 17, OIB: 28646250239 na radno mjesto prodavača u Prodajnom mjestu ZG-zapad, koje je obavljala prije nezakonite Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku TISAK plus d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 11A, OIB: 32497003047 isplatiti tužiteljici MARIJI BAJAC, Karlovac, Lucijanići-Palajse 17, OIB: 28646250239 troškove ovog parničnog postupka, uvećano za zakonske zatezne kamate od dana donošenja presude pa do isplate, u roku od 15 dana.".

II/ Nalaže se tužiteljici da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 750,00 eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu prodavača da bi joj tuženik otkazao ugovor o radu redovitim otkazom uslijed skrivljenog ponašanja dana 5. studenog 2024., za koji otkaz tužiteljica smatra da je nezakonit te nedopušten, kako se to navodi u tužbi i tužbenom zahtjevu, uz iznošenje zahtjeva za vraćanje na rad, kao i uz zahtjev za naknadom parničnih troškova.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodio da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, ističući da je predmetni otkaz zakonit, u kojem smislu se predlagalo odbacivanje tužbe odnosno odbijanje tužbenog zahtjeva, uz nadoknadu parničnih troškova.

3. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka izvršio uvid u ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. lipnja 2023. (str. 6 spisa), Dodatak od 16. lipnja 2023. (str. 7 spisa), Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 5. studenog 2024. (str. 8-9 spisa), Zahtjev za zaštitu prava radnika od 28. studenog 2024., uz presliku potvrde o primitku (str. 10-13 spisa), Internu opomenu od 25. travnja 2023. (str. 20 spisa), Izjavu (str. 21 spisa), preslike e-mail poruka (str. 22-32, 69-72 spisa), Zapisnik Radničkog vijeća od 7. studenog 2024. (str. 37-41 spisa), fotografiju (str. 45 spisa), prilog dostavljen u mp4 formatu uz podnesak od 13. lipnja 2025. (str. 46-54 spisa, sa službenom bilješkom na str. 46 spisa spisa), dopis tuženika od 31. listopada 2024. (str. 73-75 spisa) i evidenciju radnog vremena odnosno ispis sa PC-kase (str. 80-95, 101-118 spisa), kao što je saslušana i sama tužiteljica na ročištu održanom 19. veljače 2026. (str. 119-122 spisa) te svjedoci Martina Baković i Božana Perak, obje na ročištu održanom 27. svibnja 2026. (str. 128-134 spisa).

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovan.

5. Među strankama nije sporno da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu prodavača, koji ugovor je tuženik otkazao, uslijed skrivljenog ponašanja radnika, u smislu čl. 115. st. 1. toč. 3. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), i kojem otkazivanju se tužiteljica protivila, kako je prethodno već rečeno.

6. S obzirom na prethodno navedene suprotstavljene tvrdnje stranaka, tijekom postupka su izvođeni predloženi dokazi, tj. izvršen je uvid u priloženu dokumentaciju te je saslušana tužiteljica kao i naprijed spomenuti svjedoci, a u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja.

7. Tako je tužiteljica u svom iskazu navodila da je kod tuženika do otkazivanja radila kakve 2 godine i to na poslovima prodavača, na pojedinim prodajnim mjestima. U odnosu na događaj kojeg spominje tuženik na dan 3. listopada 2024., navodi da se

radi o prodajnom mjestu u KBC Sestre milosrdnice u Zagrebu, s tim da se radi o kiosku unutar kruga bolnice dakle ne bi se radilo o prodajnom mjestu unutar zgrade ili sl.. Inače je radila na više lokacija, po nalogu poslodavca, npr. na Kukuljevićem trgu, Črnomerec okretište, Jankomir Kaufland, tijekom sezone u Malinskoj na Krku, zatim u Vinogradskoj ulici u blizini bolnice, u Vrapču, kao i na lokaciji unutar kruga Vinogradske bolnice, i na kojoj lokaciji je bila kakvih godinu dana prije otkazivanja kontinuirano.

8. Što se tiče konkretnog događaja od 3. listopada 2024. navodi da je na vrijeme došla na posao tj. dovoljno prije otvaranja kioska što je inače u 6.30 sati dok je radno vrijeme do 14.30 sati. Nešto kasnije je došao i dostavljač s robom, što se također redovito događa, no ovaj put je robe bilo više nego uobičajeno, i to različitih vrsta, od cigareta pa do prehrambenih proizvoda, kao i linija posuđa koja se u to vrijeme također prodavala. Napominje da je tog dana padala kiša, ne prejako ali dovoljno da smoći dostavljenu robu. Nazvala je svoju voditeljicu Martinu Baković ukazujući da bi najbolje bilo da dostavljač ostavi otprilike polovinu robe, ono najbitnije, a da ostatak dostavi sutra, sve iz razloga što u kiosku nije bilo dovoljno mjesta za pohranu sve dostavljene robe u ambalaži, a bilo je očito da će roba ostavljena izvan kioska biti oštećena tj. smočena kišom. Međutim, voditeljica Baković je njezin prijedlog otklonila tvrdeći da direktor to ne dopušta, tako da je dostavljač ostavio svu robu, u kiosk je stavljeno onoliko koliko je stalo, no vani je ipak ostao dio robe.

9. Navodi da je pokušala što brže raspakirati dostavljene artikle i rasporediti ih po kiosku, no uslijed kiše je ipak došlo do toga da se roba ostavljena vani smočila, što je i snimila mobitelom te je takve fotografije poslala voditeljici Baković. Na kraju je uspjela svu robu nekako smjestiti unutar kioska, no nije bilo vremena da se uredno složi već ju je poslagala po unutrašnjem pultu i na slična mjesta, kod čega je morala paziti i na lomljivost pojedinih artikala, npr. vrećica sa čipsom da se ne zdrobe, kao niti kroasani, a također je i cigarete brisala krpom budući da su tzv. šteke omotane folijom bile mokre. Napominje i da zaista nije potpisala dostavnicu koju je priložio dostavljač, nije bilo namjere već je do toga došlo zbog brzine postupanja, tim više što je i dostavljač žurio na novu lokaciju, takvih situacija je bilo i ranije, te se nije smatralo problemom.

10. Dakle, ističe da je uspjela na kraju svu robu skloniti u kiosk, za što joj je trebalo kakvih sati pol do dva i kroz koje vrijeme je bez prestanka padala kiša. Pritom su kroz cijelo vrijeme povremeno dolazili i kupci, koje je usluživala. U jednom trenutku je do kioska pristupila voditeljica Baković s kolegicom radi ispomoći, te joj je naložila da napusti prostor kioska, pri čemu nije izravno odgovarala na njezine upite o čemu se radi, rekla je da mora ići na tzv. izvanredni godišnji odmor te da preda ključeve od kioska, što je i učinila te se i udaljila, da bih naknadno ponovno bila pozvana da zatvori poklopac od hladnjaka koji je bio u sklopu kioska, i što je također učinila te je nakon toga otišla. Tek naknadno je saznala posrednim putem da će dobiti otkaz te da joj se stavlja na teret da se smočila robu. Negira da bih prilikom pristupanja voditeljice Baković njoj na bilo koji način prijetila, neprimjereno se ponašala ili sl..

11. Što se tiče navoda tuženika da je na neki način ipak mogla spriječiti da se dostavljena roba namoči, odgovara da nije bilo takve mogućnosti. Npr., što se tiče tende ističe da je ona bila u kvaru te se teško ili nikako izvlačila, te stoga nije niti pokušavala te prilike. Također ističe i da nije bilo moguće npr. robu iz kioska iznijeti van a unijeti dostavljenu robu koja je osjetljiva na vlagu, budući da im nije dopušteno

iznositi robu izvan kioska. Ni inače nisu nikada od rukovoditelja tj. poslodavca općenito dobili neke posebne upute o načinu postupanja kod vremenskih nepogoda već su se sami snalazili. Kako je već spomenula, kiosk je radio jednokratno od 6.30 do 14.30 sati te je ona bila jedini djelatnik u istom. Pauze uopće nije bilo, imala je dopuštenje na kratko otići do wc-a, ako bi kiosk bio zatvoren kakvih 10ak minuta već bi se skupili kupci i negodovali zašto ne radi.

12. Što se tiče ranijih primjedbi na njezin rad i ponašanje, navodi da se u bitnome radilo o primjedbama na koje nije imala utjecaja, npr. vezano za prigovore na ograničeni asortiman proizvoda tj. da nema onoga što bi kupac želio, a također je redovito navodila da se nezadovoljni kupac može obratiti putem službene adrese elektronske pošte nadležnima kod tuženika radi reklamacije, i na kakve njezine navode kupci ponekad nisu dobro reagirali tj. nisu bili zadovoljni s takvim odgovorom. Vezano za pisane primjedbe koje su dostavljene u spis predmeta, ističe da joj iste većinom nisu poznate, pri čemu npr. negira da bi ikoga nazvala "seljačinom", što npr. proizlazi iz prigovora na str. 25 spisa. Također, vezano za pritužbu na str. 27, navodi da se na tom kiosku pošiljke tj. paketi nisu niti slali. U odnosu na pritužbu vidljivu na str. 24 spisa, može potvrditi da je sporne zgode u Malinskoj starija gospođa zaista pozvala policiju, po njoj bez razloga, jer ju je samo pozvala da se drži reda tj. da stane u red, ona je npr. njoj govorila da je balavica i sl., ne vidi bilo kakve svoje odgovornosti, niti ju je policija bilo gdje naknadno vozila ili sl., niti je došlo do bilo kakvog postupka protiv nje, spomenuta starija gospođa je naknadno i nadalje dolazila na predmetno prodajno mjesto. Ne spori da je tijekom 2023. dobila i pisano upozorenje od strane poslodavca, ne osporava pritom da je zaista bilo određenih primjedbi na njezin rad. Po njezinim saznanjima nije bilo naknadnih usmenim opomena prema njoj, jedino je direktor inzistirao da korištenje pauze na kiosku u krugu bolnice nije dopušteno, što se tiče voditeljice Baković smatra da je ona u bitnome bila zadovoljna njezinim radom, znala se samo potužiti da ju često zove radi upita.

13. Zaključno, smatra da nije počinila povrede koje joj se stavljaju na teret te da njezini postupci nisu izlazili izvan uobičajenih okvira, tim više što je kod svih spornih situacija uvijek zvala voditeljicu te je onda i eventualno nezadovoljnim kupcima prenosila točno ono što je voditeljica rekla, dakle nije ništa radila na svoju ruku. Može reći i da su korisnici u bolnici bili zadovoljni njezinim radom, napominje da se radilo o frekventnom prodajnom mjestu posebno za kave za ponijeti, kojih su dnevno prodali više od 80 komada, bilo je i pisanih pohvala no koje joj poslodavac u pravilu nije prosljeđivao. Primjedbe na njezin rad od strane kupaca po njezinim saznanjima nisu bile prečeste, dakle samo povremene, i ako je znala za njih uvijek se konzultirala sa svojom voditeljicom. Navodi da se u međuvremenu zaposlila kod novog poslodavca.

14. Nadalje, u svom iskazu svjedok Martina Baković je iznosila da je zaposlena kod tuženika, što je bila i u vrijeme na koje se odnosi ovaj postupak, i to na mjestu Rukovoditelja Područja Zagreb-Zapad, vezano za maloprodaju. Što se tiče tužiteljice, može potvrditi da je ona bila jedna od djelatnica zaposlenih u pojedinom prodajnom mjestu tj. kiosku, radila je prvo u naselju Špansko na dvije lokacije, zatim na Črnomerec da bi se po njezinom sjećanju najduže zadržala u bolnici Sestre milosrdnice, kao i nešto kraće vrijeme u kiosku u Vinogradskoj ulici, u blizini bolnice.

15. Zadatak djelatnika u kiosku je zaprimanje i izlaganje robe, vršenje kupoprodajnih usluga, naručivanje pojedine robe i sl.. Za tužiteljicu se može reći da je u smislu urednosti poslovanja bila korektan djelatnik, govori o tome da je roba bila uredno izložena, da je "kasa" bila u redu, i sl.. Ono na što su se odnosile primjedbe na tužiteljicu, bila je određena neljubaznost prema strankama.

16. Naime, navodi da su dužni reagirati na pritužbe kupaca koje dođu elektronskom poštom odnosno telefonski, i ona je za svaku od takvih pritužbi razgovarala sa tužiteljicom, kod čega se ona njoj i sama obraćala kada je ocijenila da je došlo do određenog konflikta odnosno sporne situacije, te je svaki put s njom porazgovarala o problemu, i pokušala joj dati upute za daljnji rad tj. izbjegavanje takvih situacija. U pravilu se radilo o nesuglasicama s kupcima, za koje su kupci smatrali da predstavljaju neprimjereno ponašanje od strane prodavača tj. tužiteljice, u kojem smislu je s toga tužiteljicu i udaljila s prodajnog mjesta u Španskom u Kukuljevićevoj ulici, kako bi se izbjegli daljnji kontakti s istim strankama. Razgovori sa tužiteljicom su u početku davali određenog rezultata tj. nije bilo incidenata kroz neko vrijeme, da bi se onda opet počeli ponavljati, čak je tužiteljica bila u jednom trenutku pozvana na razgovor u Upravu, vezano za njeno ponašanje. Broj pritužbi na tužiteljicu je bio veći nego što je to prosječno u odnosu na druge djelatnike.

17. Što se tiče događaja od 3. listopada 2024., navodi da je bila uključena na način da ju je tužiteljica nazvala, očito uzrujana, te je navodila da postoji problem oko zaprimanja robe jer je padala kiša, te da ona ne može sve odmah zaprimiti, na što je ona dala uputu da u kiosk unese onu robu koja može biti oštećena vlagom tj. kišom, npr. radilo se o određenim električnim uređajima i sl., a da vani na kiši ostavi eventualno onu robu koja ne stane u kiosk a neće biti oštećena, npr. konzerve piva i sl.. Pritom joj je tužiteljica poslala i kraću video snimku iz koje je bilo vidljivo da roba stoji vani izvan kioska. Međutim, tužiteljica je postupila obrnuto tj. u kiosk je unijela pivu i sl., dok su na kiši ostali električni uređaji, cigarete i sl., a koji su po prirodi stvari osjetljivi na kišu. Navodi da je ona u kratkom roku i pristupila na mjesto događaja u sklopu bolnice Sestre milosrdnice, kada je pristigla sva roba je već bila unutar kioska, no u međuvremenu je došao nalog Uprave da se tužiteljica pošalje kući, što joj je ona onda i naložila.

18. Pregledom robe su utvrđena oštećenja na robi, konkretno na spomenutim elektroničnim uređajima, misli da se radilo o kuhalima, ukupna štete bila je kakvih 176,00 eur, dakle nije se radilo o prevelikom iznosu, i što je utvrdila pregledom kase. Po nalogu Uprave je tužiteljicu nastavno uputila na godišnji odmor, dok Uprava s ljudskim potencijalima ne odluči o daljnjim koracima vezanim za status tužiteljice, u donošenju kojih odluka ona nije sudjelovala, jedino je bila dužna dostaviti dotadašnje opomene koje je tužiteljica prethodno dobila, radi se najmanje o dvije pisane opomene, za koje smatra da su bile opravdane, bile su vezane za prigovore kupaca o čemu je prethodno već iskazala, kao što je priložila i svoje očitovanje vezano za spomenuti događaj iz listopada 2024.. Ističe i da je tužiteljici davala i usmena upozorenja na ponašanje, povodom spomenutih pritužbi kupaca, a nakon odrađenih razgovora s tužiteljicom.

19. Da je tužiteljica dobila otkaz saznala je službenim putem od nadležnih, predmetno prodajno mjesto unutar Sestara milosrdnica je i dalje aktivno i sada rade

drugi djelatnici, i ne sreću se više isti problemi vezani za prigovore stranaka odnosno prijem robe. Vezano za prijem robe dodaje još da je općenito bilo rečeno prodavačima da u slučaju primitka veće količine robe te lošeg vremena npr. kiše prvo zaštite robu koja je osjetljiva, po potrebi su davali i odobrenje da se na kraće vrijeme zatvori kiosk, osobno ona je dala nekoliko takvih odobrenja kada je bilo očito da se radi o većoj količini robe te lošem vremenu, npr. kiši, vjetru i sl.. Iz svog iskustva navodi da inače nije imala slučajeva usporedivih s događajem iz listopada 2024. tj. incidenta s dostavljačem, govori o svim drugim djelatnicima. Ne spori da je tužiteljica prije tog događaja u više navrata u razgovorima navodila da smatra da dostava robe u kiosk ne bi trebala biti više od dva puta tjedno, kakvo traženje je ona i proslijedila, no nije dobila odobrenje za navedeno, s obzirom da postoje od ranije hodogrami dostave i Uprava tj. Logistika to nije željela mijenjati, tim više što ranije na tom prodajnom mjestu nije bilo takvih primjedbi.

20. Inače, navodi da su na mjestu događaja 3. listopada 2024. pristupili kolegica Josipa Pavušek i ona, tužiteljica je bila vidno uzrujana, gestikulirala je i sl., čak je udarila nogom u sef, odbijala je napustiti prodajno mjesto kada je dobila takav nalog da je ona čak morala kontaktirati nadležnog direktora, koji je sugerirao da obavijesti i odjel interne kontrole odnosno čak i policiju, no to ipak nije bilo potrebno te je tužiteljica na kraju napustila prodajno mjesto, nakon kakvih 20 do 30 minuta. Osobno se nije osjetila ugroženo, no imala je dojam da je kolegica Pavušek osjetila određenu bojazan. Konkretni kiosk u Sestrama milosrdnicama ima na poleđini skladišni prostor za smještaj robe, te se i on mogao koristiti, u predmetnoj situaciji navodi da nije provjeravala da li je on već bio popunjen ili ne, kao što i s prednje strane postoji manji skladišni prostor, no isti također nije provjeravala predmetne zgode. Količina isporučene robe se može smatrati redovnom, među kojom robom je bilo i prehrambenih proizvoda kao što je čips, piva i sl., koji su bili pakovani u dodatnu ambalažu. Nije bilo posuđa već spomenutih kuhala u zasebnim kartonskim kutijama, koje su zajedno bile u većim RPC pakovanjima. Tužiteljica je prilikom poziva govorila da nema mjesta za smještaj robe, no ona joj je dala već spomenutu uputu da osjetljivu robu smjesti u kiosk a manje osjetljivu neka ostavi vani, no ona nije tako postupila, a i spomenula je da "nije svoju kičmu ostavila u Tisku". Nije neuobičajeno da se roba zaprima istovremeno sa prometom kupaca, koji je po njezinom iskustvu manji kada pada kiša kao predmetne zgode, od prodavača se očekuje da zaprima robu najbrže što može, a da zastane kada dođe pojedini kupac te da njega posluži, i smatra da takvo traženje prema prodavaču nije neostvarivo tj. nerealno, navodi i da tužiteljica nije tražila da se zatvori kiosk te onda nije niti dan takav nalog. Cijeli događaj se zbivao ranije ujutro te se ne sjeća da bi se tužiteljica pritužila na broj kupaca koji je dolazio. Napominje da prilikom razgovora s tužiteljicom zapravo nije mogla doći niti do riječi budući da je tužiteljica bila izrazito uzbuđena i praktički je vikala, ponavlja da nije niti zatražila da se zatvori kiosk, a niti je ona procijenila da je potrebno. Koliko se sjeća tužiteljica nije željela potpisati dostavnicu za robu tj. primitak robe, no naknadno nije bilo posebnih problema s tim u vezi tj. nije utvrđen manjak ili sl..

21. Može potvrditi i da je sastavila poruku elektronske pošte od 3. listopada 2024. u kojoj je o događajima izvjestila direktora Marka Abrahama, i ostaje kod svih navoda iz tog dopisa, uključivo i navode o ponašanju tužiteljice, koja je spominjala da zna tko vozi koji auto i sl., a što se po prirodi stvari može smatrati prijetećim, ne može više biti sigurna da li je govorila da će "porazbijati aute", općenito je tužiteljica govorila

konfuzno. Kada joj se na uvid daje ispis Excel tablica koje su priložene i u spis, navodi da može potvrditi da se radi o izvodima iz njihove evidencije prijave i odjave na kasu u konkretnom objektu tj. evidenciji iz koje je vidljivo tko je i gdje u koje vrijeme radio, pomoću koje evidencije su redovito i utvrđivali na kojeg se djelatnika konkretni prigovor odnosi, pa tako i vezano za tužiteljicu, nikada nije bilo situacija da npr. tužiteljica negira postojanje događaja.

22. Generalno može reći da se u trgovinskoj djelatnosti ljubaznost prodavača podrazumijeva, te su postupci tužiteljice odudarali od tog standarda kojeg primjenjuje i tuženik. Njezin zaključak je da je tužiteljica u pojedinim situacijama kada se iznervirala preburno reagirala, imala je "predugačak jezik", u pravilu su se prituživali stalni kupci koji nisu imali pritužbe na druge djelatnike. Ne postoji pisana uputa ili propis kod tuženika kojim se razrađuje postupanje u mogućim konfliktnim situacijama, no svi djelatnici su dobili usmene upute da budu ljubazni, postoji tzv. "panic tipka" kada smatraju da im je sigurnost ugrožena, no tužiteljica nije koristila tu napravu niti je ikad govorila da bi joj sigurnost bila ugrožena. Dopušta da je tužiteljica eventualno dobila i pohvale od kupaca, ne može sa sigurnošću reći da je zaista dobila.

23. Također, saslušana je kao svjedok i Božana Perak, koja je iskazala da je zaposlena kod tuženika kroz duži niz godina, s tim da je i predsjednik RV-a, što je bila i u vrijeme na koje se odnosi ovaj postupak. Na taj način je upoznata i s otkazivanjem ovdje tužiteljici, pri čemu navodi da nije u smislu organizacije rada povezana s njom, niti ju osobno poznaje.

24. Negdje krajem listopada, možda 30. ili 31. listopada 2024. elektronskom poštom je dobila kao predsjednica radničkog vijeća obavijest o namjeravanom otkazivanju, uz priloženu dokumentaciju, radi savjetovanja, što tuženik kao poslodavac i inače radi sukladno zakonu. Odmah je nakon blagdana Svih Svetih kontaktirala članove koji imaju mjesta rada i izvan Zagreba gdje je inače sjedište radničkog vijeća, te je odlučila predmetnu točku staviti kao jednu od točaka na idućoj već zakazanoj sjednici početkom studenog 2024., radilo se o 7. studenog 2024., koja sjednica je bila zakazana prvenstveno zbog razloga rasprave otkazivanja većeg broja ugovora radnicima skladišta u Splitu.

25. Predmetna sjednica je i održana, postojao je kvorum, raspravljena je i točka vezana za otkaz ovdje tužiteljici, svih 10 prisutnih članova je jednoglasno bilo za otkazivanje tužiteljici. Razlozi koji su ih vodili su u bitnome bili da je tužiteljica opetovano bila opominjana tj. opetovano je kršila obveze iz radnog odnosa, i za što su onda smatrali da nije prihvatljivo, može spomenuti i vlastiti primjer kao prodavača sa stažom od 16 godina u kiosku. Njihovu odluku tj. zapisnik su proslijedili poslodavcu, daljnjih saznanja o postupanjima nema. Navodi i da se sama tužiteljica nije javljala radničkom vijeću. I nakon proteka vremena smatra da je njihova odluka bila zakonita tj. sukladna utvrđenom stanju stvari. Nakon uvida u zapisnik od 7. studenog 2024. koji se nalazi na str. 37-41 spisa može potvrditi da se zaista radi o njihovom zapisniku od tog dana. Svim članovima vijeća je proslijedila putem elektroničke pošte svu dokumentaciju koju je dostavio poslodavac, na samoj raspravi nije bilo primjedbi vezanih za eventualni nedostatak dokumentacije i sl.. Vijeće inače ima 13 članova od kojih je na sjednici od 7. studenog 2024. bilo 10 članova. Koliko se sjeća predmetnu poruku elektronske pošte poslala je 4. studenog 2024..

26. Ne spori da je već 4. studenog bila u kontaktu sa otprilike 8 članova vijeća te su u bitnome raspravili pitanje otkazivanja tužiteljici telefonskim putem i suglasili su se da pristaju te je ona istog dana ili možda 5. studenog o takvom zaključku obavijestila predstavnika poslodavca Leopolda Bučara iz pravne službe, navodeći mu da je njihov zaključak da su suglasni s otkazivanjem, i da će odluka na sjednici biti u tom smislu, spomenuti Bučar je vjerojatno imao saznanja kada je sjednica. Navodi da nema saznanja kada je naknadno tj. s kojim datumom tuženik donio odluku o otkazu. O telefonskom kontaktu kojeg je opisala nije sastavljala posebnu bilješku ili zapisnik, to iz razloga što je neposredno slijedila i sama fizička sjednica. Pojašnjava da se dakle pojedinačno čula sa spomenutih 8 članova, govorili su samo o pitanju otkazivanja tužiteljici jer je to bila dodana točka za već zakazanu sjednicu za 7. studeni, i u tim razgovorima se svih 8 članova suglasilo da prihvate otkazivanje tužiteljici. Oko njihove odluke nije bilo veće dileme, tako da je predmetni prethodni razgovor služio i tome da se skrati sjednica od 7. studenog, s obzirom na opsežnu točku vezanu za skladište u Splitu.

27. Smatra da su članovi vijeća koje je kontaktirala telefonski imali dovoljno vremena za razmotriti slučaj te su imali na raspolaganju svu dokumentaciju kao i ona, zaprimljenu od poslodavca, ne može se više sjetiti da li je dokumentacija uključivala i očitovanje tužiteljice. Ne smatra da bi nepravedno postupili prema tužiteljici ili da su ju oštetili, uzimajući u obzir opetovane povrede koje su joj se stavljale na teret. U većini slučajeva radničko vijeće ima i očitovanje radnika kojem se otkazuje, no u ovom slučaju, kako je već rekla, nije sigurna da li su imali na raspolaganju očitovanje radnice, no u svakom slučaju nitko nije imao primjedbi bilo kakve vrste prilikom donošenja odluke, kako niti u telefonskim razgovorima od 4. studenog tako niti na samoj sjednici 7. studenog kada su ponovno razgovarali o toj točki dnevnog reda. Članovi vijeća o svakoj točki odlučuju temeljem vlastite procjene te ne postoji pisana odluka ili uputa o načinu odlučivanja ili procjene vezano za pojedini slučaj.

28. Negira bilo kakav pritisak od strane tuženika, ponavlja da je za suglasnost sa otkazom svakako bila većina članova vijeća, osobno potvrđuje njihovu suglasnost danu telefonskim putem 4. studenog, što je onda potvrđeno i 7. studenog. Ističe da je spomenutog 4. studenog telefonskim putem pokušala dobiti svih 13 članova vijeća no došla je do njih 8. Pritom je elektronskom poštom svim 13 članova vijeća poslala dokumentaciju dostavljenu od strane poslodavca vezano za otkazivanje tužiteljici. Dakle zaključno smatra da je suštinski odluka za suglasnost na otkazivanje tužiteljici donijeta već 4. studenog budući da je 8 članova uključujući i nju bilo za. Na fizičkoj sjednici od 7. studenog ponovo je pročitala dopis poslodavca, ponovila o čemu se radi, pitala da li ima itko kakvih primjedbi kojih nije bilo, te je jednoglasna odluka 10 članova bila "za", ne sjeća se da li je posebno spominjala obavljene telefonske razgovore.

29. Nastavno na naprijed navedeno tj. ocjenjujući izvedene dokaze (iskaz tužiteljice te svjedoka, kao i priloženu dokumentaciju) utvrđeno je da je tuženik, na kojem je teret dokazivanja, dokazao postojanje opravdanog razloga za redovito otkazivanje uslijed skrivljenog ponašanja radnika tj. tužiteljice, a kako je to bilo navedeno i u samoj Odluci o otkazu, u kojoj tuženik ukazuje na događaj od 3. listopada 2024. vezano za nepravilno postupanje sa zaprimljenom robom na prodajnom mjestu,

što je izazvalo i određenu štetu za tuženika, pri čemu je ukazano i na ranije neprihvatljivo postupanje tužiteljice u vezi čega je bila i opominjana.

30. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da tužiteljica na dan 3. listopada 2024. nije postupala na primjereni način kod zaprimanja robe, čak i nakon konzultiranja s nadređenom, te je dio robe izložila padalinama tj. kiši, mada je znala ili morala znati te je neposredno prije i dobila usmene instrukcije kako da postupi tj. da u prostor prodajnog mjesta skloni robu osjetljivu na padaline, što nije učinila, pri čemu nije moguće u svjetlu iskaza svjedoka Baković prihvatiti tvrdnje tužiteljice da je učinila sve što se može, kakvi navodi su, po ocjeni ovog suda, usmjereni isključivo na umanjenje vlastite odgovornosti.

31. Također, navodi svjedoka Baković su podudarni i s njezinim pisanim očitovanjem od spomenutog 3. listopada 2024. (str. 23 spisa), kada opisuje neprihvatljivo postupanje tužiteljice. Za ukazati je i na dokumentaciju koju je dostavio tuženik, i koja se nalazi npr. na str. 22, 24-32 spisa, iz koje je vidljivo da je tužiteljica i ranije bila upozoravana odnosno da su postojale primjedbe na njezin rad.

32. Iz svega navedenog onda proizlazi da je tuženik dokazao postojanje opravdanog razloga za otkazivanje, budući da premetne okolnosti predstavljaju skrivljeno ponašanje radnika tj. odstupanje od očekivanog standarda rada, i do čega je dolazilo kroz duže razdoblje, pri čemu, kako je već rečeno, nije bilo moguće prihvatiti tvrdnje tužiteljice kojima negira navedeno, i što se ocjenjuje kao namjera za umanjenjem vlastite odgovornosti.

33. Tijekom postupka saslušan je kao svjedok i Božana Perak, predsjednik radničkog vijeća, koja je pojasnila okolnosti oko postupka savjetovanja tj. davanja suglasnosti na otkaz tužiteljici, i što prihvaća i ovaj sud, tj. da je sjednica doduše održana 7. studenog 2024. no da je većina članova svoju suglasnost dala i ranije, o čemu je svjedokinja obavijestila poslodavca i prije održavanja sjednice od 7. studenog 2024., no koja okolnost ne mijenja na činjenici da je radničko vijeće bilo savjetovano vezano za otkazivanje tužiteljici, te da je bilo suglasno s istim.

34. U tom smislu valjalo je onda, uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim se traži utvrđenje nedopuštenosti i nezakonitosti Odluke o otkazu, kao i u dijelu kojim se traži utvrđenje da radni odnos nije prestao, sve iz razloga što je tuženik, kako je već rečeno, dokazao postojanje opravdanog razloga za otkazivanje te je na zakonit način i proveo postupak otkazivanja, pri čemu nije bilo potrebno provoditi i dodatne dokaze budući da je činjenično stanje bilo u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tim slijedom je posljedično odbijen i dio tužbenog zahtjeva kojim se traži vraćanje na rad na radno mjesto prodavača u Prodajnom mjestu ZG-Zapad.

35. Na taj način odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

36. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona, u vezi čega punomoćniku tuženika u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika pripada tzv. jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, kao i nagrada od

50 bodova za pristup na ročište od 27. svibnja 2026., što je ukupno 300 bodova, koji pomnoženi s vrijednošću boda od 2,00 eur daju iznos od 600,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (150,00 eur) iznos od 750,00 eur, koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tužiteljica dužan isplatiti tuženiku, budući da je tuženik u cijelosti uspio u ovoj parnici, dok tim slijedom tužiteljica nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

37. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

Zagreb, 19. studenog 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od petnaest (15) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:
- punomoćniku tužiteljice
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30890-5af27**

Kontrolni broj: **05a42-88def-0d7d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.